

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Flores vltimarum voluntatu[m] non sine sudore collecti
p[er] d[omi]n[u]m Rolandinu[m] Bononie[n]sem Juris
vtriusq[ue] p[ro]fessore[m] opti[m]e meritu[m] Annexo in
calce peculiari quoda[m] ...**

Rolandinus <de Passageriis>

Parrhisiis, 1514

Tertia pars florum

[urn:nbn:de:bsz:31-115460](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-115460)

C De foris codicillari facti post testm̄ et post alium vel alios codicillos. Rubrica. lxxvii.

D Atet Antonium forensi. suuz testamentum fecisse scriptum manu mei notarij. Itē post ipm̄ testamentum fecisse quēdam codicilluz scriptum manu talis notarij. vnde qm̄ vsq; ad vite exitū presentis et ppriū sine arbitriū berū est si suadet ratio mutare cōsiliū. idē. A. iterū p̄sentes sup addidit codicillos in quib; reliquit p̄ aia sua. c. vltra illa que in ipso testamēto p̄ anima sua legauerat. De his em̄ et etiā de cōmissarijs disponere p̄ libito poterit. Itē et in codicillo filijs suis pupillis de tutoub; p̄uidere poterit: vel eos de nouo constituendo/ eo q; in aliqua p̄cedēti vltima voluntate nullam de ipsis tutoub; habuit mentionē: vel aliquē de iā constitutis reuocādo et cassando: vel aliquē p̄uorib; sup addendo. Ad vltimū autē dices. cetera vero q̄ in ipso testamento et codicillo p̄cedētib; cōtinent; approbavit et confirmavit: et hanc suam vltimā voluntatem. zc. vt supra.

Addino. Materia codicillorū tractat. Spe. in ti. de instru. edi. §. viso de impugnatione testamēti zc. vbi et ponit foras aliquas q̄e Jo. an. ibi in addi. dicit esse Rolā dmi. tractat etiā eandē materiaz idē Spe. in. d. ti. §. compēditose. in plerisq; versiculis. Ad vñū tñ ad uerte q; h; eūdē Spe. in. d. §. viso de impugnatione. zc. in st. in testamento facto post codicillū fieri debet mentio de codicillo et contra qm̄ vero sit codicill; post factū testamentū et post aliū vel alios co-

dicillos: nā plures ab vna p̄sona fieri possunt. vt ostensuz ē: et tñ fieri debet et mentio tā de testamēto p̄cedēti: q̄ de codicillo vel codicillis. et dicit idē Jo. an. vbi supra hec esse verba Rolandini. nō obstat p̄dictis qd̄ dicit nō oportere codicillos expresse p̄ testamētū p̄firmare: q; aliud est cōfirmare: aliud mētionē facere h; eūdēz Jo. and. vbi supra. Ber. mulert.

Tertia pars fororum. De mortis cā donatiōe et iure. Rubrica. lxxviii.

Cum iā de duabus speciebus vltimarum voluntatum scilicet testamento et codicillo p̄ dei grām expeditum sit: nunc ad tertiā speciem scilicet donatiōem cā mortis/ adimplētes p̄missa: finalit; accedamus. Circa presentem materiam ista nobis videre sufficiant. Primo quid sit donatiō cā mortis. Secundo quid donare. Tertio quis donare causa mortis possit. Quarto cui donari causa mortis possit. Quinto q̄t sint huius donatiōis spēs. Sexto q̄lit fiat. Septimo q̄b; ex causis reuocetur. Octauo et vltio in q̄b; huiusmodi donatiōes similes et dissimiles legat; . Est autē donatiō cā mortis q̄ dā ex mort; siue istātis vlt future p̄sideratiōe vlt metu dispositio vltie voluntat; . vt. ff. de do. cā mort. l. ij. nā h; hec donatiō qdāmō vide at̄ p̄t; vlt pactū: eo q; vlt p̄ traditionē vlt pollicitationē: vlt suplationē fieri h; vt referūt lumiarum turis Azo. Ac. et Odo. attñ cēse; vltima voluntas. vt. C. de do. cā mortis. l. vlt. et presertim p̄pter similitudinē quā habet cū legat; quib; cōnumerat fere per oia. vt insti. de dona. §. hec mortis causa

Testm̄ factum post codicillos an deat necessa: r̄io facere mētionē de codicillis vel econtra

Donatiō causa mortis que sit

Donari cā mortis q̄b; possit
Donatiō causa mortis que sit
Donari cā mortis q̄b; possit
Donatiō causa mortis que sit
Donari cā mortis q̄b; possit
Donatiō causa mortis que sit
Donari cā mortis q̄b; possit
Donatiō causa mortis que sit
Donari cā mortis q̄b; possit
Donatiō causa mortis que sit

Aliter eni describitur donatio cau-
sa mortis hoc mo. La mortis do-
natio e cu magis se qs velit habe-
re qd eu cui donat: magisq cu cui
donat qd heredem suu. vt isti. de do-
nationib. §. in suma. et. l. i. et. l. se-
nat. post prin. ff. de dona. ca. mor.

Donatio quid sit

Donatio est qdaz mera liberalitas q
nullo iure cogere pcedit. vt. ff. de
dona. l. donari. et de reg. iur. l. do-
nari.

Donatione ca mortis qs possit fieri

Donatione hac facere po-
test ois i. le cui de iure testari pmit-
tit. is igit cui testari phibet mor-
tis causa donare non potest.

Additio

Ita dicit glo. i. i. l. ta
is. ff. de do. ca. mor. ar. l. diuus. §.
pe. ff. de do. ca. mor. Berar. mulert

**Sed hoc fallit in filiosa. q licet etia paterno interueniente pntu testari no possit. l. q i potestate. ff. de testa. tñ ca mortis donationes facere pot si paratis in cuius potestate est interneta auctoritas et consensus. vt. l. ta is. §. i. ff. de do. ca. mor. Et hoc i filijsa. paganis si l. gsa. eni milites possunt de cas-
treis et quasi facere testam. vt isti.
de quib. no e pntu. fa. testa. i. pn.**

Additio

Que sit ratio q filius
familias pfe cõsentiente ca mortis
donare possit. testari vero no pot.
dicam. i. ista rubri. vbi lat. exami-
nabo materiam precedentis versi-
culi. Berardus mulert.

Si quis quibus donari pot et certe oibus quibus de iure pot relinqui legatum. vt. ff. de do. ca. mor. l. oib. et. l. senatus. in principio.

Additio

Ita aut quibus no po-
test relinqui legatum enumerati
sunt. s. in rubri. de extraneis et vo-
luntarie instituendis heredib. naz
ibi enumerant q no pnt heredes
istitu: et illi sunt qb no pot lega-
ri. vt dicitur est supra i rubri. de le-
gatis. Et aduerte q capacitas vt
incapacitas donatarij inspicit tẽ-
pore mortis: no tẽpore donatiõis

l. in mortis. ff. co. Berard. mulert

Sunt autem huiusmodi donatio-
nis tres species. vna que fit ab ho-
mine sano qui nullo tenetur mor-
tis vel alteri imminentis pericu-
li metu/attamen quia cogitat ali-
quando se moriturum sola mortali-
tatis cogitatione donat. alie po due
sunt ab hoie qui occasione languo-
ris vel alteri cause tinet sibi vel
mortem vel aliud instans periculuz
in primo inuere: quaruz vna fit
vires donata statim sit accipiens.
Alia vero vt res fiat accipientis
tunc demum cum mors sit secuta. vt
ff. e. l. y. Et est diligenter notandũ
q quelibet harũ donationũ opus
me cadit inter virũ et vxorẽ. licet
si pmonat cõiunx cui donatus est
donatio reuocet. Ppmoniete ve-
ro coniuge qui donauit confirma-
tur donatio z trahit retro ad diẽ
donatiõis. vt. ff. de donatio. cau.
mor. l. si mortis causa. vltima.

Additio

Nota q licet regula-
riter offus mortis causa donatio
valeat inter virũ et vxorem. vt. s.
dicit dñs Rolan. et probat in. l. si
cũ seruũ. in fi. z in. l. sed inter. §. i.
ff. de dona. int. vi. et vx. ea tamen
que ita fit vt nullo mo reuocetur:
nã etiã sic potest donari. vt. l. sena-
tus. §. mortis ca. versi. sic quoqz
ff. co. no valet inter virũ et vxorẽ
ita dicit glo. i. in. d. l. sed interim.
§. i. z est text. in. l. vbi ita donatur
ff. de dona. cau. mortis. Ber. mu.

Utunc qualiter et quibus modis fiat videndum e. Fit itaqz donatio causa mortis tribus modis. scilicet traditione: pollicitatione: z stipulatione. vt. ff. de dona. causa mor. l. senatus. §. si quis mortis causa
Licet circa hoc doctores et ope-
rarij artz nostre hucusqz miro mo-
do videantur errasse donationes
hac neqz traditione neqz pollici-
tatione neqz stipulatione fieri vi-
centes. sed eam ad formã legato-
li.

Donatio: s. ca mortis: qd sint spes.

Donatio cau: sa mort: tis inter viruz et vxorem an valeat

Donatio cau: sa mort: qualiter fiat

ab ena glou
miz: et die
na de relant
licillo vel co
Do. an. vbi
olaudou. no
f no opote
p testamens
est cofirma-
resz eudez
er. mulert.
lozum.
donatioe
a. lxxiii.
de oua:
ebus vit
luntatum
amento e
pafam
tia spe-
ca mor-
nalit ac
in mate
ufficiant
ca mor-
are. Ter-
mortis pol
causa moe
int pntu
qit fiat.
nocetur.
aut modi
male s. le-
a mor: q
el future. no
officio vt
ca mor. que
mẽvide
p tradi-
l. i. i. p
umaria
en cef
de do. ca
ppter
u legat
er oia. vt
cau

Tertia pars florum.

Donatō rum vel relictoꝝ simpliciter redu
qñ intel- cētes. Qualiter autē p̄dictis trib⁹
ligat fa- modis fieri habeat. ſ. videbis i fe-
cta cā- rie formarū. Qñ autē te volo dili-
mortis- gēter attendere q̄ sub quacunq̄
specie et quocunq̄ modo fiat do-
natio / debet expresse inferi in ea
q̄ fiat causa mortis vel alter⁹ ta-
lis periculi cuius causa fit. nam
alias pot⁹ eſſet donatio ſimplex
et inter viuos quātūcunq̄ fieret
in articulo mortis: q̄ nō eo ipſo q̄
quis moriens donat / mortis cau-
ſa donare videtur. vt. ff. eo. l. ſcia
ſ. vltimo.

¶ Additio. Et de que dicā infra
iſta rubrica in verſiculo. dum dñs
Rolan. 7c. Bernardus mulert.

Donatō cā mortis cuiuſcunq̄ ſpeciei vel
ex quot- ex quot
et quib⁹ et quib⁹
cauſis cauſis
reuocef reuocef

¶ Ceterū ſcire debes q̄ donatio
cā mortis cuiuſcunq̄ ſpeciei vel
modi ſit reuocaf ipſo iure ex trib⁹
cauſis. Prima ſi ſi qui iſmaba-
tur donauit ⁊ ab ipſa egritudine
cōualuit. Secunda ſi donatorem
ſanū vel iſmū donationis pe-
niteat / cū ambulatoria ſit volūtas
Tertia ſi p̄or deceſſerit is cui do-
natū eſt / et p̄ban⁹ hec. ff. ſi cer. pe-
ta. l. nō oīus. poli. p̄m. et inſti. de
do. ſ. i. S3 q̄uis ex qualibet dicta
rum cauſarū ipſo iure donatio re-
uocetur / tamē ſi donator eoz irre-
uocabile dixerit eſſe / erit quidem
irreuocabil⁹. vt puta quia ſi dicat
donationē hanc quātūcunq̄ do-
natariū p̄mor / aut me ab egritu-
dine liberari / vel penſere contin-
gat / ſiue aliud quodecunq̄ appare-
at at tamē irreuocabilem eſſe pa-
ctoz et iubeo volens eam nulla
ratione vel cauſa infringi vel irri-
tari poſſe / certe per hec et ſimilia
verba donatio ſolida et irreuoca-
bilis erit. vt. ff. de dona. cau. mor.
l. ſenatus ſ. mortis cā. et. l. ſi alie-
nam. ſ. marcellus. et in hoc caſu
habet effectus donationis ſimplicis
quātūſ dicatur cauſa mortis
Lybita donat. ff. eo. Vltimo di-

ci poſſent ſimilia et diſſimilia ha-
rū donationū et legatorū: ſed ea
nō pro ſequoz: quia multa ſunt: ⁊
quia operis me delectat cōcluſio.
tu autē ſi hec ſcire volueris / vide-
bis in ſūma H3o. ſub rubra. de do-
na. cauſa mor. ſ. vlti. et inſtitu. de
donationibus. in glo que incipit
fere. Et eſt nihilomin⁹ ſciedum q̄
huic donationi adhiberi debēt. v.
teſtes. vt. C. de dona. cau. mortis
l. vltima. Itēz hec donatio cuiuſ-
cunq̄ ſititatis fuerit / inſinuatō-
ne nō indiget. vt. d. l. vltima.

¶ Additio. Juxta p̄miſſa duz vi-
cit dñs Rolan. ſ. in verſi. ſed hoc
fallit in filioſa. q̄ licet etiāz. 7c. q̄
ſi ſiul⁹ familias paterno interueniē-
te conſenſu cauſa mortis donare
potest teſtari vero nō poteſt / que-
ro que ſit ratio diuerſitatis glo.
in. l. tam. is. ſ. i. ff. de do. cā mor. et
gloſa ſina. in ſi. in. l. ſenuz. C. qui
teſta. face. poſ. et glo. inſti. quibus
nō eſt p̄miſ. fa. teſta. in p̄m. hanc
dāt rationē q̄ vltima volūtas nō
poteſt ex alieno arbitrio pendere
vt. l. alla iſtitutio. 7c. l. captatorias.
ff. de here. inſti. ſed hec ratio nō vi-
detur bona / cum donatio cā mor-
tis ſit etiā vltima voluntas. vt. l.
ſina. C. de dona. cauſa mor. et. l.
ſina. C. de codicil. Dim⁹. in. d. l. tā-
is. ſ. i. vt ibi referi. Bar. et Ange.
arc. inſtitu. quib⁹ nō ē permiſ. fa.
teſta. an p̄ncipio dixit q̄ licet do-
natio cauſa mortis ſit vltima vo-
luntas / accedit tamē etiā in mul-
tis cōtractū. vt. l. ſ. circa p̄ncip.
et ibi nota. per glo. et docto. ff. de
dona. p̄. vide late de hoc per
Ange. arc. inſtitu. de dona. in p̄i.

Donari enim debet p̄ſenti. vt. l.
in. er. mortis. ff. de dona. cau. mor.
de quo tamen latius infra dicam
Et ſim tempora digeſtoꝝ nō ſie-
bat niſi ſupulatione vel traditio-
ne. vt. l. mortis cauſa donatio ſic
etiā. 7c. et. l. ſenatus. ſ. ſina. ff. eo.

Donatō cauſa mortis requirit v. teſtes et nō eget inſinuatōne.

ſi ſiul⁹ familias q̄re poſ- ſit patre p̄ſentien- te cauſa mortis donare nō autē teſtari

Donatō cā mortis hodie ſit nudo pacto.

li
o
p
cl
de
ti
ho
tel
Don
mu
tu
no cau-
ſa mor-
tis p̄t
pendere
ex alie-
no arbi-
trio.
ſi
ſi
ci
do
ue
an
q
Patria
p̄as an
et qñ cu
ref i hie
q̄ ſit pu
liba iu-
nar
ca
tel
de
en
vin
de
trus
tum
tat
ta
ita
cir
qu
po

licz hodie fieri possit nudo pacto vt. l. si quis argentu. §. fina. C. de dona. ita vult glo. in. l. cuz pater. §. meuo. ff. de lega. ij. et glo. fina. prope finē. in. l. ij. C. de iure do. z et hoc sequit Bartho. in. l. i. ff. de dona. cau. mor. Ange. arc. institu. de dona. in. punci. et idē Ange. la tius in §. in personam. isti. de ac tioni. vers. aduertat tamen ad in tellectu. zc. z hoc sequitur comu inter doctores. Ex predictis seq tur q potest huiusmodi donatio pendere ex alieno arbitrio. vt. l. si quis arbitrato. ff. de verbo. obli. et. l. fi. C. de cotrahē. emp. Alias etiam rationē assignat dicta glo. fina. in dicta. l. semū. C. qui testa. face. possunt. hanc scilicet: nā te stamentuz est publici iuris. z ideo debet ex publico concedi non pa ctis priuatoz. ff. de testa. l. ij. sed donatio est iuris priuati. Sed ad uerte q ista ratio videtur magis arguere contrarium: nam in his que publici iuris sunt non curaf patria potestas. l. nā quod. in. pñ. ff. ad trebellan. Solutio dicit do ctoret vt refert Bartho. in. dicta l. semū. et idem in dicta. l. tam is §. i. quedam sunt publici iuris in quibus filius representat psonaz duplicem priuata scilicet z publi cam z in his nō curaf patria po testas: vt puta filius potest esse tu dex. itez potest esse tutor. duplicē enim personam ibi representat vnā vt iudex/alterā vt priuatus vnā vt titulus/alias vt tutor z sic de similibus. ita loquitur contra rium. Quedaz autē sunt publici iuris in quibz filius nō represen tat personam duplicem sed suam tantū: vt est factio testamenti. et tūc patria potestas impedit actū ita loquimur in proposito. ita di cit etiā dñs Lhuiso. por. institu. quibus non est permis. face. testa. post pima. ibi sed hic dubitatur

Donas no cau sa mor tis pōt pendere ex alie no arbi trio.

Patria ptās an et qñ cu ref i his q sūt pu blici iu ris?

quare filius. ¶ Jurta premissa qro an huiusmodi donatō cā mor tis factā per filiu familias ex con sensu patris ad confirmationē sui requirat mortem vtriusqz scilicet patris et filij r responde breuiter fm glo. in. l. nec fratris. C. de do. nā. cau. mor. q morte solū filij cō firmatur itayt nō requiraf mors patris. idem vult glo. in. l. q in po testate. r. respō. ff. de testa. Et hoc sequitur Bartho. in. l. qui precio ff. de dona. cau. mor. in fine. idem notat Ang. arc. institu. qui. nō est per. face. testa. in. punci. sup glo. in verbo permiserint. qd dicit no tādt. ¶ Itē qro nunquid pater qui dedit licentiā potest penitere hanc questionem ponit Bal. i di eta. l. semum. C. qui testa. facere possunt. vbi vult q filio viuente reuocari possit: quia non est alte ri tus quesitum. Sed mortuo fi lio siquidem donatio fundatur i re patris idem putat: quia patre procedit auctoritate et vtilitate vt. C. de inoffi. dona. l. penul. ver si. nam quod. Si autem donatio fundaf in re filij putat q nō pos set reuocari. et est ratio hz eundē quia morte filij expirat auctori tas z officiu pñs sicut morte ipu beris expirat auctoritas tutoris sez vt de cetero non possit aucto rari. in auctoritas itaz pñta vtuo pupillo valet. si autē alius q filij qui ē in potestate mea legaret rē meam me consentiente cum esset sibi ius legandi quesitū seu dona tum / nō videtur q ego possum p penitentia impedire. vt. ff. quibz. mo. pig. vel hy. sol. l. sicut. §. vē dū tiōis. z. C. si aduer. ven. l. ij. z. C. de administra. tu. l. cū quidā. ibi/ dū enim. et facit quod nota. ff. de do. causa mortz. l. qui precio. et de le. ij. cū quis decedens. in. punci. hec ille. vide etiam de predicta. q stione Bartho. in. l. ij. §. i. ff. de do. l. ij.

Donas tio cau sa mortz facta p filiusa. pñe con sentiēte an ad sui con firmationem vtriusqz mortem reqrat?

Donas tio cā mortis facta p filiusa. ex pñe su pris an possit ex pe nitētia pñs re uocari?

omnia ha...
ca...
ita sum: r...
e cōclūdo...
eris vide...
bit. de do...
nūtu. de...
ne incipit...
edem q...
pōdet. v...
Dontio cau...
sa mor...
no cau...
sā mor...
regim...
rehta...
ma...
Ma daz di...
nō est...
mā...
n. sed hoc...
az. r. q...
teruamē...
donare...
filij...
n. que...
famula...
ar. glo...
sre pot...
mo. r...
no par...
C. qui...
pñentia...
quibus...
te cau...
i. hanc...
mors...
vitas nō...
dōre...
pendere...
nō aut...
relare...
ino nō v...
ca mor...
os. vt. l...
or. et. l...
n. d. l. tā...
r Ange...
rimus. fa...
licet hoc...
tina vo...
ā in mō...
pñca...
to. ff. de...
hoc per...
a. in. pñ...
nt. vt. l...
cu. mor...
cau. pñ...
ā nō sic...
traditio...
nario sic...
na. ff. de...
pato

Tertia pars florum.

et eūdem. in. d. l. qui precio. 2. l. y. in. l. nec fratris. C. illo ti. ¶ Itē quero pone filius fa. cōdidit testamentum patre consentiente 2 ap p̄suit in testamento illam clausulam: si non valeat v̄l valebit iure testamenti valeat eo iure quo valere potest: non valet v̄l testamētum cū testamentū facere nō possit, etiā patre consentiēte. vt. s. dictum est / an valeat saltē vt donatio causa mortis: docto. cōmuniter et maxime Sali. in. d. l. senū. C. qui testa. fa. possunt 2 Ange. are. et L. hūsto porcus insti. q. non est per. facere testa. in p̄ncipi. tenent q̄ nō. quia specialis 2 specificā concessio requiritur ad hoc vt filius donare possit causa mortis. l. filiuffa. §. fina. ff. de dona. et specificum est quod ab omni generalitate est abstractū. vt. l. sed et si quis. §. questum. ff. si quis cau. facit. l. fina. §. de cōfionē. C. de adm̄n. tu. Adde q̄ vsq̄ adeo requiritur specialis permissio in donatione cā mortis vt si quis ḡialiter suo filiof. donare p̄miserit nō potest ex tali permissione cā mortis donare. nisi sp̄aliter hoc ei p̄miserit. d. l. filiuffa. §. fina. ¶ Quero subsequenter quid si filiuffa. donat sine patris cōsensu postea pater consentit. an valeat donatio? Ange. are. insti. quib⁹ nō est per. fa. testamentū. in p̄ncipi. dicit q̄ nō valet: nisi appareat filius in p̄ma voluntate persistere. Ita etiā vult Bartho. i. d. l. tam is. in §. fina. in fine. ff. de dona. causa mortis facit l. i. §. si filiuffa. ff. de leg. iij. Et aduerte q̄ hoc casu requirunt quin q̄ testes ad probandā dictam p̄secrātiā filij fm eundē Ange. vbi. s. p̄ quo allegat. l. i. §. si filiuffa. et ibi Bartho. ff. de lega. iij. vide notata per Bar. l. l. here des palā §. si quid post. ff. de testa. Itē quero: nūquid filiuffa. potest

causa mortis donare suo patri in Donare cuius potestate est constitutus? cā mortis glo. in d̄bo acq̄rit. in. l. i. ff. de auc. tis an tu. vult q̄ non per illū textum. qd̄ possit fieri sequitur ibi Bar. Itē adde q̄ si filiuffa. donans causa mortis ex cō suo p̄ri. sensu patris debet esse illius etatis cur⁹ cū esse oportet si velit testari. vt. l. i. ij. rñ. ff. de tute. 2 ratio. v̄strahē. ¶ Dum domin⁹ Rodādinus. s. in versū. vnum autē te volo 2c. dicit q̄ in hac donatione debet expresse inseri q̄ fiat cā mortis: iuxta hoc quero. an ne eo ipso Donatio q̄ fit mentio mortis p̄sumat do an p̄sumatio causa mortis: glo. in. l. i. §. fina. ma. §. sic ff. de dote. p̄le. vult q̄ sic. S; p̄ri causa videtur per. l. nam si cum moriar mort⁹ si ff. de condic. inde. cum similibus. i ea fiat. Tu dic post Bar. in. d. l. nam si cū mentio moriar. q̄ aut p̄cessit aliq̄ causa mortis: p̄missionis: 2 tunc colligitur q̄ non est donatio causa mortis: sed p̄missio inter viuos Ita oportet fm eum intelligere. d. l. nam si cū moriar. l. i. C. vt acti. ab here. l. he reditarium. ff. de bo. auc. iu. pos. 2 l. fina. C. de contra. 2 commit. sit. Si vero nulla causa p̄cessit. tūc in dubio intelligitur donatio causa mortis. l. §. fina. §. fina. ff. de do. causa mortis. et. d. l. §. fina. ff. de do. p̄le. iuncta ibi glo. 2 nota. in. l. q̄ dotts. ff. solu. matri. Vel dic fm Jasonem. i. d. l. nā si cū moriar. q̄ illa regula que vult q̄ vbi est facta mentio mortis intelligitur donatio causa mortis: procedit in donatione. aliud i p̄missione. vnde fm eū succedit notabilis doctrina Bar. in. l. p̄ hereditarijs. in fine. C. de here. ac. q̄ quando interuenit iudicium vnus tantū ordi nantis de reb⁹ suis 2 in eo fit mētio mortis: tunc censetur donatio causa mortis: quia illa depēdet ex voluntate vnus tantū. secus q̄si interuenit iudicū duorū vt in p̄missione. d. l. nam si cū moriar. cū

Donatio cā mortis facta a filiofa.
ad sui v̄l iditātē requirit specificā p̄missionē p̄ris.

Donatio cā mortis facta a filiofa.
an p̄uali de p̄ p̄ueniētē cōsensum patris.

simi
solu
simi
beha
legi
not
i lec
p̄m
ret m
mort
est do
tio cā
cario
sup
di d
per
lic.
an ven
emp̄uo
candi cū
nec
donatio
ruocaf
mus.
dicit
notā
glo
me
pot
un
fina
in d
don
uoca
sic p
sing
Eius
colē
in le
fita
illā
in sus
tur id
fruct
vius
sed v
con
tion
tum
refut
recō

similibus. hoc sequitur *Paul.* de ca-
stro in d. l. si cū dotē. in p̄ncipi. ff.
soluto ma. Ita etiā tenuit acurif
sini ingenij vir dñs *Elualter* de
beka ordinarius Louaniensis in
legib⁹ dñs et p̄ceptor me⁹ ho-
norandus. in d. l. nā si cū moriar.
i lectōe sua ordinaria: vbi nobis
p̄missa recitauit. Sed si nulla fie-
ret mētio mortis etiā si i articulo
mortis fieret magis interpretanda
est donatio inter viuos q̄ dona-
tio cā mort⁹. vt. s. ¶ *¶* Circa reuo-
cationē huius donatiōis/de qua
supra/ quero cū reuocaf huiusmo-
di donatio nunquid etiā fructus
percepti veniūt reuocand⁹: dic q̄
sic. vt. l. cū quis mortis causa. ff. d.
condic. cau. data. Nec obstat qd̄
dicit glo. in verbo. ex aliqua cau-
sa. in l. generaliter. §. plane si mi-
nus. ff. de fideicō. liber. que glosa
dicit q̄ fruct⁹ nō augent rem do-
natā vt cū ea reuocentur: q̄ illa
glosa debet intelligi in donatiōe
inter viuos in casibus in quibus
potest reuocari. de quibus in l. si.
iuncta glo. C. de reuo. do. et in. c.
fina. de dona. licet etiā in casibus
in dictis locis notatis possēt res
donata reuocari: fruct⁹ tamen re-
uocari a donatario nō possunt. et
sic p̄cedit dicta glo. que ad hoc ē
singularis. vt dixit dict⁹ domin⁹
Elualterus de beka p̄ceptor me⁹
colēdisim⁹. in d. l. cū qd̄ mortis.
in lectōe sua ordinaria. vbi dicit
sitatis nobis rationē assignauit
istā. nā donatio causa mortis stat
in suspensio donec donator moria-
tur: ideo num̄ si interz nō facit
fructus suos. donatio vero inter
viuos nullo modo stat in suspensio
sed valida est a p̄ncipio. vñ etiā
contingit/ vt ip̄e dixit/ q̄ in dona-
tione causa mortis fruct⁹ nō tan-
tum extantes / s̄ etiā consumpti
restitui debent vna cū re donata
redualescēte donatore. ¶ Sed

quero qua actione repetitur res
donata causa mortis: dic breuiter
q̄ aut dominū ē translātū/ vt q̄
dedit donator vt iam nunc habe-
ret donatarus/ sed redderet si cō-
ualuisset donator/ vt de p̄elio vt
de peregrinatione redijset: et tūc
repetitur vtili rei vendicatiōe/ vt
condictione ob cām: que possunt
simul p̄currere s̄z *Bar.* i. l. si mor-
tis causa res donata. ff. de dona.
causa mortis. pro quo allegat. l. i.
C. de dona. que sub mō. Ita itel-
ligitur dicta. l. cū quis mortis. ff.
de condic. causa data. et dicta. l.
si mortis cā res donata. ij. respon-
so. cū. l. sequenti. Aut nō est trās-
latū dominū/ et tunc repetit⁹ dire-
cta rei vendicatiōe. dicta. l. si mor-
tis causa res donata. i. respō. In
dubio autē intelligitur translātū
dominū s̄m glo. in verbo iā nunc
in dicta. l. si mortis causa. p̄ quo
illa glosa allegat. l. dotis fructus.
in fine. iuncta. l. seqn. ff. de iure do.
¶ Itē quero et reuoco in dubiuz
nunquid in donatiōe cā mortis re-
quirit p̄ntia donatarij vt alteri⁹
recipientis noie ipsius: respon-
de q̄ sic. l. inter mortis. ff. de do.
cau. mor. qd̄ intellige veruz vt va-
leat iure donatiōis: valēt tamen
quando sit inter absentes iure fi-
deicōmissi: quia quocunq̄ verba
sufficiūt. vt. l. fideicōmissa. in p̄ci.
ff. de leg. ij. In fideicōmissis enī
non refert cū quo quis loquat⁹. vt
l. cū pater. §. donatiōis. ff. de le.
ij. vide glosaz pulchriā in. l. i. C. d.
dona. cau. mor. Limita p̄missa
quando talis donatio causa mor-
tis facta iter absentes: esset facta
ab homie sui iuris: secus autē q̄si
esset facta a filiofamilias: q̄ nul-
lo modo potest codicillari. ar. le.
ij. ff. de le. i. et tenet glosa. in. l. taz
is. §. i. ff. de dona. cau. mor. et ibi
Bar. ergo si non valet iure dona-
tione / quā filius familias facere
l. ij.

Donata
res cā
mort⁹ q̄
actione
repetaf.

Dñium
in dubio
intelligit
trāslatū
in dona-
tione cā
mortis.

Donatio cau-
sa mort⁹
an requi-
rat p̄ntia
donatarij
vel alte-
rius reci-
piēt⁹ no-
mine ip-
sius.

Fruct⁹
an veni-
ant reuo-
candi cū
donatio
reuocaf

Tertia pars florum.

pōt p̄re p̄sentiēte. vt. s. p̄tz/nō va
lebit alio iure. p̄missa t̄z expresse
Bar. an. d. l. taz is s. i. et post eum
Ang. arc. insti. quib⁹ nō est p̄mis.
fa. testa. in p̄n. q̄ dicit hec esse no-
tanda z tenēda mēti. Itē adde q̄
de hac donatione cā mortis sicut
de legatis detrahī facidia. vt. l.
si mortis cā. C. de le. fal. et. l. inte-
stata. circa finē. C. de do. cā mor.
Itē nota s̄z Ang. arc. insti. de do.
in fine p̄ncipij q̄ in donatione cā
mortis transfer̄t dominiū sine tra-
ditione vt in legatis. de q̄ dicit eē
casus singularē. et tibi Bal. in. l. v̄l
donatiōis. ff. de publicia. Itē no-
ta q̄ in donatione cā mortis est lo-
cus iuri accrescendi. l. vni. s. fi. C.
de cadu. tol. In hoc etiā differt a
p̄tractibus i quib⁹ nō h̄z locū ius
accrescēdi. l. si mihi z titio. l. r̄iso.
ff. de verbo. ob. Ultimo pro p̄ple
mēto hui⁹ materie q̄ro an ne do-
natio cā mortis ad sui p̄firmatio-
nē req̄rat additionē hereditatis. si
cut cetera relicta ex testamēto v̄l
ab intestato vt. l. ij. ff. d̄ fideicō. li.
Bar. in. l. i. i mortis causa. ff. de do.
causa mortis. format hāc questio-
nem vbi allegat pro z cōtra nihil
cōcludens expresse. Sed Ange.
arc. insti. de dona. in p̄ncipi. tenet
q̄ non requirit additionē. allegat
glo. in verbo legatario i. l. post le-
gatus. s. qui mortis. ff. de his qui.
vt iudig. z facit s̄m eum glo. in. l.
fide. C. fa. hercis. et hoc videtur
tacite etiam velle Bar. in dicta. l.
in mortis causa. iuxta theoricā cō-
munē positam per doctores in. l.
bona fides. ff. de deposit. vbi colligunt
q̄ quando recitatur ab ali-
quo doctore plures opiniones nec
expresse aliqua illarum approba-
tur/videtur determinari pro vlti-
ma: cum ergo vltimo loco ponat
Bar. vbi supra/opinionē tā supra
approbatā: videtur determinare
pro illa. Gerardus mulert.

Falcidia de-
trahitur
de dona-
tione cau-
sa mortis

Ius ac-
crescen-
di h̄z lo-
cū in do-
natione
cā mor-
tis et nō
in cōtra-
ctibus.

Donati-
o cau-
sa mor-
tis an ad
sui p̄fir-
mationē
requirat
aditio-
nē heres-
ditatis.

De forma donatiōis
causa mortis facta p̄ obli-
gationē ab homine sa no
quādo nullū instās erat
mortis piculū. Rub. lxx.

Item titius licet
p̄ xpi gr̄as i statu p̄spita-
tis et sanitatis corpora-
lis actu cōstituit⁹/ sciens tamen se
mortalitati subiectū/ z quōq̄ neces-
sario mortur⁹/ p̄sentē cā mortis fe-
cit donationem. donauit nāq̄ cā
mortis suo fr̄i Johāni v̄l Titie sue
p̄ugi ibidē p̄nti tale p̄ditiū/ c. lib-
turo. pollicitatiōe offerēs/ v̄l sic/
solēni stipulatiōe ifuēniēte p̄mit-
tēs dicto Johāni sive dicte Titie
eidē tradere dare z exhibere post
mortē ei⁹ donatiōis cā dictū p̄dis-
um sive dictā pecunie sūmā/ z vo-
lens atq̄ pacificens vt illico dicta
ei⁹ morte secuta petitio z exactio
i civel q̄ritat⁹ donate sibi p̄petat
pleno iure: nisi eū donatiōis peni-
tēs ip̄as specialit̄ reuocauerit ad
huc viuēs: vel nisi contingat ip̄m
donatarū vel donatariam eidem
premorū donatori horū enim alte-
ro cōtingente donatio euanescat.

Additio. Hanc formam ponit
etiam Spe. in titu. de instu. edī-
tio. s. porro nūc ad p̄positum. s̄si.
quōq̄ nō quis san⁹. zc. Gerard. mu.

De forma mortis cā do-
natiōis p̄ traditionē factē
metu mortis proxime v̄l
imminentis. Rub. lxxi.

Obli⁹ meuius
corporali egritudine
languens / et mortis
proxime periculū me-
tuens. v̄l sic. Publi-
meui. in terre sacre subsidium ma-
re de proximo transiturus vel ad

De forma in ortis causa donationis, &c. Fo. lxxxiii.

bellū itur^o, tunc naufragij picu-
lū: vel tunc bellorū discrimina, di-
uini numinis intuitu et p suorū re-
medio pctōz mortis cā/ vel dicti
periculi causa donauit fratri. R.
priori puent^o p dicatorū ciuitatis
Bonomēsis noie ipsi^o puent^o rea-
piēt. vel. J. ci^o p patri tale p dū.
vel. c. lib. boī. v^o oia bōa sua: dās
z tradēs ibidē z in p sū dicto. R.
pou/ vel dicto. J. ipz p dū. vel di-
ctas. c. libras. v^o sic p sū tūēs se ex
nūc dictā rē vel res donatas ipi^o
donatarij noie possidere v^o quasi
et volēs vt ex nūc rei vel rerū p dī-
ctay i eundez donatarij dūuz sit
translati/ z ipsa res de cetero ei^o
fiat: nisi vel donatarij p remon v^o
ipsum donantē ab hac egritudine
liberari/ v^o donatiōis penitere cō-
tingat: vt videlz qdēuz horū cōti-
gat donatō euanescat. Si autē do-
natoz ipaz donatiōē irreuocabi-
lē esse velit tūc tacebis et substra-
hes illd totū qd ē ab illo xbo. nisi
vel donatarium. &c. z ibi ita dices
quā quidē donatiōē vlla ex cau-
sis illis qd^o d iure mortz cā dona-
tiones reuocari posse dicū/ siue
aliquo iure/rōne / v^o cā penit^o nō
obstāte ppetuo firmā z ratā oīno
et irreuocabilē esse pact^o ē/ itēqz
voluit et mandauit.

Additio. Vide fo: n ā quā po-
nit Spe. i. ti. de instru. edi. i. §. por-
ro nūc ad proposituz. ver si dona-
tio autē firma. &c. Berar. mulert.

De forma in ortis cau-
sa donatiōis fere a filia
sa. lāguēte/ z de dādo et
tradēdo post mortez se
obligante. Rubri. lxxii.

Dominā' citia filia
Sēpronij z vxor Fran.
compos mente: sed egra
corpore quia in sacris / hoc est po-

testate cōstituta / testari non pote-
rat / infra scētas donatiōes cā mor-
tis iminet / metuēs mortz piculū
dicto pfe suo p sūte z p sētiēte sub
notato mō facē pcurauit. p dīo
nāqz d dotib^o z bōis suis z iurib^o
ad rē spectantib^o mortis cā dona-
uit p rē z marito suo p sūtib^o viceqz
et noie pauperū xpi recipiētibus
eorū videlz quos ipi duxerint eli-
gēdos numerandos z noīandos
quē admodum si a semetipā electi
et nūerati fuissent: et p p rīs et ex
p sūis noībus declarati. v. lib. boī.
diuidēdas iter ipos corū arbitrio:
vt videlz cuilibet eorū exhibeant
nō qdē p rata sūllā quā voluerit
portione. Itē dicto viro suo noie
xpo recipiētū mortis cā donauit
xx. lib. boī. Itē. H. ei^o f rī p sūti. x
lib. Itē dñe Anne ibidē p sūti vñā
tunicā suā. Residūū autē dotiū bo-
norū et iurū suorū oīm mortis cā
donauit dicto Frā. ei^o viro reci-
pienti noie et vice. J. z. A. filioz
ei^o: ita tū vt si quē eorū aliqñ mo-
ri sine liberis p rīgat ei^o deficientis
portio ad sup sūte mortz cā dona-
tione pueniat. q si ābos nullis ex-
eis / v^o ex aliq eorū liberis sup sūti
b^o p rīgat decedere / tunc ipm resi-
dūū p dimidia ad dictū ei^o mar-
itū / et p reliq dimidia ad ipm fra-
trē suū donatiōe cā mortis deue-
niat: p mittēs solēni stipulatione
interueniēte cuilibz p dicatorū do-
natarioz ibidē p sūtiū et recipiē-
tū suo noie p donatiōe sibi facta
et vice illi^o vel illoz cui^o v^o quoz
noie donatū ē / eidē dare tradere
et exhibere q sūtatē res vel rē do-
natā ipsi^o donantis morte secuta
z volēs atqz pacifcēs vt q sūtatē
rez donatarū v^o rei donate illico
post mortē ipsi^o petitiō et exactio
ppetat pleno iure: nisi vel donata-
riū p remon / aut eā ab hac egritu-
dine liberari / vel donatiōis pe-
nitere cōtingat. horū emz qdēuz
l. iij.

onatiōis
ā p obli-
mie la no
tās erat
Ru. lxx.
ns licet
ntu p pita
a corpora-
tamen se
p p rīs necē
ā mortz fe
ut nāqz cā
v^o dñe for
dūuz c. lib.
rēs / v^o sic
uēte pmit
ere dñe
bere post
ctū p dī-
imā v^o vo-
lūo dicta
z exactio
bi ppetat
tūōis peni-
tuerit ad
dñe ipm
nam eidem
i emz alie
euanescat.
nam ponit
tūuz. edi
dñum. pū.
Berar. mu-
ca do
nē hūc
tūmē v^o
b. lxxi.
meūus
gritudine
et mortis
erit cōti-
te. p dīti.
dñe ma-
ras vel ad

Itē dñe
Anne ibidē
p sūti vñā
tunicā suā.

Tractatus peculiaris.

continget: donatio reuocata sit & penitus euanescat.

Additio. Hanc formam ponit etiam ipse Specu. in sepe alle. titu. de instru. ed. §. porro nunc ad propositū &c. versu. q. si filia. cō iugata. &c. vbi vide latius de premissa materia. Vide etiam ibidē formā donatiōis inter viuos quā ponit in versu. et quoniam hic de forma. &c. Gerardus mulert.

Tractat⁹ peculiaris. De successiōib⁹ ab intestato.

Quine bonita-
tis gratia fauente iā
super vltimis defun-
ctorum arbitrijs pa-
trum meorum man-
dato et socioꝝ voto pro virib⁹
satis feci. Sed quoniam prompta
semper vrget deuotio: et felix ne-
cessitas charitatis ad melioꝝa cō-
pellit / ecce vltra promissum hec
super successiōes ab intestato no-
tabilia superaddo. Notatur a do-
minis nostris sex modi quibus in
testati clausulam locum habere
videtur. Primus si moriens nul-
lum condidit testamentum: vel
quia noluit / vel quia non potuit
puta si filiussa. erat / vel aliud iu-
ris impedimentum habebat: licet
tales persone dicantur impropie
decedere intestate / cum et si vel-
lent non possent testari. vt. ff. de
suis et legitimis. l. i. in principio.
Secundus si testamentum qui-
dem fecit sed non iure. vt quia nō
adhibuit legitimum numerum le-
gitimoꝝum testium: vel alia legiti-
ma solennitas defuit. vt. C. de fi-
deicom. l. si veritas: et de testamē-
tis. l. non dubium. §. illud. Tertio
si testamentum sit iure factum s3

illud postea ruptum irritumue fa-
ctum est. ruptum scilicet posthu-
mi agnatione: irritum per capitis
diminutionem testatoris. vt insti.
quibus mo. testa. infir. ij. respon-
so. et. §. alto quoq3. Quartus si te-
stamentum ex omni parte legitime
factum est / sed ex eo nullus ap-
paret heres: vt quia is q̄ fuerat i-
stitutus noluit heres esse / vel quia
vivo testatore: vel ante aditam he-
reditatem decessit / siue quia dese-
cit conditio sub qua fuerat insti-
tutus. vt insti. quibus mo. testa. i
fir. §. posteriore. et hū quattuor
modi probantur. insti. de here. que
ab inte. dese. in princ. Quintus
modus est si filius nominatum et
cum causa legitima exheredatus
est / sed post mortem proposita q̄-
rela inofficiosi testamenti et here-
de causam ingratitudinis non p̄-
bante testamentum per sententiā
est rescissum. Sextus et vltimus
si testamentum de iure pretorio p̄-
contra tabulas rescindatur. & his
duobus vltimis modis quis dicitur
ex postfacto decedere intesta-
tus. vt. C. de colla. l. vt liberis.

Additio. Dū dicit dñs Rolā-
dinus. §. in p̄nci. nō decedere pro-
prie intestatos eos q̄ ob aliqd̄ im-
pedimentum iuris testamentū fa-
cere nō possunt. hoc facit ad que-
stionem vulgarissimā. pone sta-
tuto cauetur q̄ stantibus fratrib⁹
vel agnat⁹ mater ex hereditate fi-
lij intestati vel ab intestato nō suc-
cedat / an decedente pupillo vel
alio qui testari nō potest: mater ei
succedat: & videtur q̄ sic: quia nō
videtur proprie decedere intesta-
tus qui testari non potest. vt apte
tenet glo. in verbo fuisse. m. l. cuz
antiquozib⁹. C. de iure deli. per
ter. f. l. i. in p̄ncipio. ff. de suis & le-
et statuta sunt i suis p̄p̄ijs termi-
nis intelligēda. vt. l. non aliter. ff.

Intesta-
ti clau-
sula q̄e
q̄b⁹ mo-
dis locū
habeat:

Intesta-
ti an di-
cas q̄ te-
stamen-
tus face-
re nō po-
tuit: sta-
tuto di-
sponēte
sup suc-
cessiōne
intestati
vel ab i-
testato.

de lega. iij. z. l. i. §. si qui nauem. ff. de exerci. S. Bar. in. d. l. i. in pn. ff. de suis et legit. tenet q. mar. excluditur: probat q. p. munis vsus loquendi est q. etiam hos dicam. decedere itestatos vel ab intestato qui testari no. possunt. vt. d. l. i. ibi: sed hos quoz. pro intestatis accipere debem. sed sic est q. conmunis vsus loquendi p. fertur p. p. rie significationi. vt. l. libroruz. §. quod tamē cassius. ff. de lega. iij. et ibi nota. z. l. cum de lanionis. §. asinam. ff. de fundo instruc. et de sup. lega. l. labeo. ita tenuit etiam idem Bar. consulendo: vt licet videre per eundē consilio. xli. incipite: statuto verbis veteris cauetur q. si quis decesserit sine liberz. zc. Sed aduerte q. Johā. d. imo. hāc questionem publice disputauit presente Ange. are. vt ipse refert. isti. de here. que ab intest. de fe. in principio / cuius disputatio nis effectū posuit dictus Jo. de imo. in. l. centurio. ff. de vulgari et pupil. in. versi. et per hoc decidit potest questio si statuto cauetur. zc. vbi in effectū tenet contrariū: quia verba statuti penalit exorbitantia et correctoria debēt verificari i. verbis proprijs. l. i. §. si is q. nauem. ff. de exerc. et etiam q. statutum correctorium nō debet extendi etiam ex paritate vel maiortate ratiōis. vt auc. quas actiones. C. de sacrosanc. eccle. cū ibi notat. z. nota. per eūdem Johā. de imo. z. alios. in. l. si vero. §. de viro. ff. solu. ma. Sed Bal. consulēdo distinxit hoc modo: aliquando verba proferuntur a vulgaribus ideotis: et tunc verba sunt intelligēda grosso modo. et ideo hoc casu diceretur itestatus nedum qui testamentum facere potuit et nō fecit: sed etiam qui non potuit facere testamentum. Quandoq. vero verba proferūt a statutarjs

et iuris peritis: et tunc non ad cōmunem vsum loquendi pro interpretatione vocabuli recurrenduz est: sed debet inspicī q. luter loquitur iuris periti: non qualis ideote facit glo. i. l. quid si nepotes. et ibi Bartho. et Bal. ff. de testa. tu. et certū est q. iuris periti faciunt hāc differentiam inter intestatū et intestabilem: ergo talis interpretatio vocabuli admittēda est: ita cōclusiue posuit ipse Bal. i. vsu feu. in titu. d. succes. feu. §. i. z. sic tenet q. dictum statutum correctorium non sit extendēdum vt comprehendat pupillos. Et rēspōdet ad rationem Bartho. s. positam negādo cōmunem vsum loquēdi extas re apd iuris peritos: igitur. zc. idē tenet ipse Bal. in. l. itestato. ff. de legi. tute. vbi dicit dictum Bar. de cōmuni vsu loquēdi scilicet: procedere i. statuto fauorabili: nō odioso. Sed aduerte q. quidā solēnis doctor dominus Atharhe. fil. laterij d. perusio: vt refert Ange. are. in. st. de here. que ab intest. de fe. in principio. in. ij. col. tenet opinionem Bartho. quia dictum statutum fuit itroductum principa liter in fauorem domi. et agnatio nis: et per consequens ob fauorē publicum. vt. l. i. §. penul. ff. de vtre inspi. igitur ē fauorabile: et go extendendum: et per consequens cum vna dicta ratio reddi potest in dicto statuto: videlz fauor publicus lz in dicto statuto nō sit expressa: merito ex dicta ratiōe dictum statutum potest ampliari z restringi sūm Bal. z. Sali. i. l. fina. C. de libe. p. teritis. igit. zc. Preterea nō potest reddi ratio quare magis dictuz statutum habeat locum in habēte potestare testandi q. in non habente. non etiā potest aliqua valida ratio assignari quare aliud ipi statuentes verisimiliter voluerunt. statuere in successione

Elfus
cōis lo
quendi
p. fert
p. rie si
gnifica
tion.

thumae fa
r postho
r capitis
a. ve. mli.
a. resp. po
rus si te
e legitu
ullus ap
fuerat i
el quia
uas he
na dese
at inste
ta. i.
uatuoz
ere. que
dumtus
atum et
edatus
sica q.
re here
on p.
entā
amius
oio p.
a. hys
uis dca
inista
eris.
s. solā
re pro
q. im
contū fa
ad que
one sta
rario
hrate s
no sic
illo vel
acer et
ua nō
milla.
et apte
a. l. cas
deli per
us p.
a. rem
iter. ff.

Tractatus peculiaris.

eius qui testari noluerit cū tamen potuerit: q̄ insuccessione eius qui etatis defectu testari non potuerit. verisimile est enim et ipsos statuentes in vtriusq; persona/pupilli videlicet et adulti respectu generis succedendi idem statuisse si de tali casu interrogati fuissent. vt nota. per glo. i. et doc. in. l. tale patrum. §. pater. ff. de pactis. et pro ista opinione est textus. in. l. q̄ duos. ibi/ puor itestatus decessit. ff. de vulga. et pupillari. et in. l. luti. ibi. ab itestato/ eo. titu. et est textus in. l. diuus. in fine. i. respō. ff. qui pe. tu. et co. ti. l. credentes. ibi: in testatorum. et. vbi loquitur de im puberibus qui intestati dicuntur deccedere. est etiā textus in. l. omnem. C. ab tertu. ibi ad intestato. et. ff. eo. l. ij. §. si metcr. ibi itestatorum. et. et in. l. sciāt. C. de legi. here. vbi textus loquitur de successione impuberis et tamen dicitur ibi ab intestato. Ex quo sequitur q̄ ex propria significatione vocabuli mater etiam respectu successionis pupilli venit excludēda ab agnatis virtute dicti statuti. Et Sal. et latius Flo. in. d. l. cusa n. tiquozibus. C. si iure deli. dicunt q̄ proprie loquēdo: aut statutum dicit si quis decesserit ab intestato. q̄ etiam tūc proprie comprehendatur impubes. vt. d. l. sciant. C. de legi. here. et. d. l. omnem. ad tertu. cum similibus: quia illud verbū ab intestato qualificat illud verbum deccadat: et tūc etiam qui nō potest facere testamētum dicitur deccedere ab intestato. secus si statutum dicat: si quis itestatus deccadat: quia tūc verbum itestatus qualificat personam. sin autē hoc modo statutum dicat: si quis deccadat sine testamēto: tūc etiā ille qui non potest facere testamētum cōprehenditur. vt. l. generaliter. i. p̄ncipio. C. de insti. et sub

st. facit qd̄ notat glo. magna. i. bi: si vero ita substitui. in. l. p̄cibus. C. de impu. et alijs substit. quia illa dictio sine ponitur abnegatiue nō autem p̄uatiue: quia si poneretur p̄uatiue secus esset. vt exemplum equus est deferratus intelligitur de eo q̄ habuit semel ferus et nunc nō habet. Sed et quarto modo sim. Val. insti. de here. q̄ ab intesta. dese. in p̄ncipio. si statutū dicat si quis intestabilis decesserit. et. tunc proprie pupillus cōprehendit vt est textus. in. l. is cui. §. i. ff. de testa. Sed p̄ textus. §. allegatos etiam impubes proprie dicitur intestatus. et sic nō est differentia an statutum dicat ab intestato succedatur siue dicat succedatur si intestatus deccadat/ et potissime quia tractatur de p̄modo publico in casu p̄posito. vt. §. p̄batum est. Et certe. d. l. i. in p̄ncipi. ff. de suis et legi. multum facit pro. Sal. et Flo. dū dicit intestati proprie appellantur et. et ibi: plane qui testari non potuit proprie nō est intestatus. et. et ibi: sed hos pro itestatis accipere debemus. et sic proprie non sunt testati. et hoc vult etiam ipse Bartho. ibi. qui dicit q̄ hoc procedit ex cōmuni vsu loquendi: ergo nō est proprium si significatū verbi. vt vult idē Bar. in. l. labeo. ff. de suppel. lega. Ad ob. d. l. qui duos. ff. de vulga. et pupil. cum similibus. §. allega. ex quibus videtur pupillum intestatum vel ab intestato deccedere: q̄ hoc debz intelligi scilicet improprie. et sic limitabūtur predicta. l. per. d. l. i. ff. de suis et legi. facit. l. sciēdum. i. p̄ncipi. ff. qui satisda. cogū. iuncta auc. offeratur. C. de litig cōtesta. et. l. non est nouum. cum duobus sequentibus. ff. de legibus. Et cōclude itaq; in questione p̄missa q̄ licet ex p̄pria significatione verborum pupillus vel alius qui nō

potest facere testamentum non dicitur decedere intestatus: ex communi tamen usu loquendi: qui pro significacione propria accipitur: dicitur etiam intestatus. et per consequens mater excluditur ab agnatis vigore statuti / maxime cum tale statutum sit favorabile. vt. s. di. xi. Premissam conclusionem limita nisi statutum dicat quod verificetur verbis propriis et non possit interpretari: tunc enim communis usus loquendi non haberet vim propriam nisi in statutis: ita dicit Sali. in d. l. cum antiquioribus. C. de iure delicti. et est dictum Bar. i. d. l. labeo. ff. de sup. le. vers. dicitur hic. ibi. sed hoc est utile ad statuta. etc.

Intestatus autem dicitur decedere cuius testamentum rumpitur / statuto disponente super successione intestata

quod postea est ruptum agnatione vel repudiatione hereditatis an succedat tunc ecclesia de qua dicit statutum quod succedat decedentibus intestatis: et videtur quod sic per tex. in d. l. i. i. principi. ff. de suis et legi. ibi dum dicitur: sed et is qui testamentum fecit si eius hereditas non est adita vel rupta vel irritum est testamentum intestatus non improprie dicitur decessisse. facit in l. de here. que ab intesta. de se. in principi. et. ff. de verbo. signi. l. intestatus. ex quibus omnibus iuris videtur quod proprie est intestatus quando testamentum rumpitur Sed Bartho. in d. l. i. i. principio et post eum Ange. are. in l. de here. que ab intesta. in principio. in vers. querit Bar. i. d. l. i. etc. determinant contrarium attenta propria significacione: quia statutum requirit quod decedat intestatus hoc est eo tempore quo decedit / decedat intestatus. vt. l. in delictis. §. si extraneus. ff. de nora. et. l. si tibi. ff. de testa. mili. sed iste qui fecit testamentum quod rumpitur non decedit intestatus cum moritur: sed tunc proprie cum destruit testamentum. pro quo est casus. in l. de legit. agna. success. §. proximo. unde secundum propriam significacionem ecclesia non succederet. Verum tamen ex communi usu loquendi aliter intelligimus vt fatetur dicti Bar. et Ange. vbi. s. per ea que. s. pro prima questione dicta sunt. quod dicit idem Ange. notandum et limitandum: nisi statutum dicat quod verificetur verbis propriis et non possit interpretari: tunc enim communis usus loquendi non haberet vim propriam nisi in statutis: et rumpitur vt dicitur. s. prima questione. Sed Raphael. i. l. si quis posthumus. §. si filium. ff. de libe. et posthu. vt refert Ange. are. vbi. s. dicit quod verbum mortis assumitur / id est mortuus est. vt dicit glosa in verbo moriente. in d. §. si filium. filius est expositio in glo. in verbo oritur. l. nulli. §. si autem. C. de epis. et ele. et in glo. in verbo cum is mortuus. i. l. ii. §. hec verba. ff. de negotiis. cum filio. vbi tunc res est clara secundum eundem Bre. quod si dicit mortuus est non denotat tempus mortis / sed perfectio tempus que intertestatus est: et sic verba cum que litate pueniunt tempus que destruit testamentum secundum eundem Ange. de. mur.

Item premissis videndum est cui vel quibus hominis ab intestato decedentis deferatur hereditas. pro cuius enodatione omissis his que antiqua iura referunt / id solum quod ius auteticorum in huiusmodi successionebus hodie obseruandum precipit psequamur. Est igitur hoc tenendum quod si quis decesserit intestatus / si quidem relinquat filios legitimos et naturales vel eos qui ius legitimum adepti sunt ipsi filii tam femine quam masculi / tam emancipati quam sui: tam posthumi quam iam nati: tam in monasterio existentes quam in seculo / ad hereditatem eius que portionibus admittantur / exclusis penitus patre et matre et ceteris

paterna. illorum autem que ad euz
peruenissent et substantia pater
na ipsa solum vsumfructu habere
debet. vt i auc. de nup. §. hinc nos
alia. vers. sin autem intestatus. col.
uij. nā licet text⁹ ibi dicat vsum/
tamē debet large intelligi vt ex po
natur vsum/id est vsumfructu. vt
ibi dicit glo. i. §. bo vsum. pro qua
est textus. in l. mater. C. ad ter.
z hec de pmo casu. vide circa pre
missa ea que dicit Ange. are. i. d.
§. preferūtur. insu. de senatus cō.
tertu. in vrsi. ex hoc ergo. cū duo
bus sequentibus versiculis. Se
cundo casu quare loquimur in pa
tri et res est satis dubia. glo. in ver
bo delata. et ibi Bartho. i. d. l. fe
mine ponunt. vbi dicta glo. tenet
q̄ idē in patre. qd̄ in matre trans
eunte ad secūdu matrimoniu. idē
tenet Azō. in summa i sine. in ver
si. item quecumq; dicta sunt. C. il
lo tiru. quod sequitur ibi Bartho. z
facit p̄ isto text. in auc. de nuptijs
§. si vero expectet. ibi dicitur z
hec cōmunis mulieris z viri mul
ta sit. et facit text. in auc. vt fra.
filij. ibi et similes penas esse in vi
ro z muliere. col. ix. facit etiā pro
hoc. quia cōtra statutum pena
le in patre extēditur ad matrem
vt notat glo. in verbo minus ausu
ras. i. l. quisquis. C. ad legē iulā
ma. idem tenet Bartho. in p̄missi
so casu. in l. de emācipatis per il
lum textum. C. de legi. herē. vide
latius per Ange. are. in d. §. prefe
runq. §. si. secūdo casu qm̄ nos. zc.
z p̄ Jo. and. i. addi. ad spe. d̄ secū.
nup. i. i. ub. et plene p̄. Adat hesilla
num in tractatu suo de succes. ab
intesta. i. secūdo articulo p̄ncipali. z
hec de secūdo casu. Tertio casu
qm̄ loquimur in alijs ascēdētib⁹ ma
rib⁹ v̄l feminis. tūc videt̄ esse du
biū. nā p̄ima facie videt̄ q̄ p̄ trā
sitū ad secūda vota nō p̄iueni p̄
p̄tate aliquoz bonoz obuenien

tium p̄ successionez ab intestato: qz
text⁹ q̄ p̄ncipaliter i hac materia
sunt loquūtur solū d̄ m̄se ad secū
da vota trāseunte. vt. d. l. femine
§. illud. C. de secun. nup. et. l. ma
ter. C. ad tertu. z. §. hinc nos alia.
vers. sin autem intestatus. in auc.
de nup. §. Ange. are. vbi. §. §. si.
tertio casu dicit q̄ cōtrarum est
verius per ter. i. l. generaliter. in
p̄ncipio iuncta ibi glo. a. C. de se
cun. nup. z text. in l. si tū. et in auc.
vroz illo tiru. Itē quia in illo ca
su est maior ratio / cum magis sit
debita hereditas filij patri et ma
tri q̄ aīo autē proauo z proauie.
vt in auc. defuncto. C. ad tertu. z
dixi. §. in p̄ncipio presentis addi
tionis. vnde si pena p̄uationis nu
de proprietatis in ponitur matri
vel patri transeunti ad secūda vo
ta. vt. §. dixi. multo fortius credē
dum est eā impositā fuisse aīo et
aīe. ita dicit Ange. are. vbi. §.
Et nota circa p̄missa q̄ sicut ma
ter trāsiens ad secūda vota p̄uaf
tū. p̄p̄tate illoz bonoz q̄ obue
nerūt filio ex p̄re / z nō illoz q̄ ab
aīo vel aīa p̄uenerūt / vt probat
Bar. i. auc. ex testamēto. C. de se
cūdis nup. ita aīa ad secūm m̄s
monū trāsiēs solū p̄dit p̄p̄tate
tē illoz q̄ a marito suo / hoc ē aīo
defuncti ad ipm̄ defunctū puene
rū: ita tenet i effectū Ange. are.
vbi. §. quē de hoc et alijs p̄missis
vide latius. Bernardus mulert.

¶ Si autē cōiungat q̄ nullus ex
ascēdētib⁹ sup̄sit sed solū sup̄sini
collaterales tūc vocabuntur p̄
mo fratres et sorores vtriq; p̄i
cti defuncto. i. qui ex eodē patre
et matre nati sunt in capita: etiā
cū eis vocabunt̄ p̄similitū fratru z
sorozū p̄moximoz filij / scz in stir
pes. vt. §. si igit̄ defunct⁹ neq; des
cendentes. et. §. si aut̄ defuncto. i.
auct. de herē. ab intesta. col. ix. et
auctē. cessante. C. d̄ legi. heredi.

Collate
rales
quēad
modum
succe
dant.

Tractatus peculiaris.

Filij fratrum et sorozuoz premozuoz an succedant in capita an i stirpes cuz sine patris aut amittis succedunt:

q si premozuozum oim fratru et sorozu filij soli sine patris vl amittis superessent tuc vocantur in capita et no in stirpes. licet secus sit in nepotib⁹ natis ex filijs. vt. s. habes in versi. sed si cum predictis.

¶ Additio. Istud dictu dicitur Rolandini volentis q filij fratru sine patris vl amittis succedentes succedat in capita et no in stirpes tenet etia dñs Azon. i. s. i. C. de legi. here. et recitat illa sua opinio p glo. ij. i. auc. cessante / illo titulo et p glo. in verbo antiqitas. i. s. sic tñ. 2 p glo. in verbo fuerit. in s. si aut defuncto. in sepdicta aucte. de here. ab intesta. et tenet glo. in s. fina. insti. de here. q ab intesta. defe. et glo. in s. hoc etia. circa fi. insti. de legi. agna. succes. Sed aduerte q dñs Accursius in d. glo. in verbo antiqitas et alibi tenet cotrariu p tex. in s. ex diuerso. versi. culo. hmoi. fo. et. s. si vero neq. in d. auc. de here. ab intesta. qui textus videtur innuere q filij fratru etia si sine patris succedant vocantur in stirpes et non in capita Adde q hoc sequitur. Bar. in auc. cessante. C. de legiti. here. et etia in corpore vnde sumit illa aucte. et idē lati⁹ in l. post sanguineos s. hereditas. ff. de suis. et legiti. vbi dicit se habuisse hanc questionem de facto et tenuisse ac tenere opinionem Accursij tanq veram tenet et eandē Ly. 2 multi alij i. d. aucte. cessante. idē cōsultit Bal. in qstione facti: vt ipsemet refert in dicta auc. cessante. idē tenuit Athe. de mathesilanis doctor solēnis bono. i suo tractatu d succes. ab intesta. in versi. scdo dubitat an quādo ad successionē et sequitur. d. Frā. de rāpo. bononiēsis. vt refert Ang. in s. cū filij. in fine insti. de here. q ab intestato defe. 2 probat hec opinio fm eos p tex. in s. si vero neq fratres iucto s.

illud. in d. auc. de here. ab intesta. et hec opinio in cōsulendo et iudicando est tenenda. vt dicit Lhu. por. insti. de legi. ag. suc. in s. hoc etia sup glo. in verbo supstites. licet alia opinio scz Azon. quā. s. tenet dñs Rolan. videat subtilior in disputando fm eundē. d. Lhu. stio. Notua pro vtraq opinione vide late p Ang. are. in d. s. cū filius. et p Bar. in d. s. hereditas vbi pulchre soluit motiua Azonis Sz aduerte q Bal. l. gēdo dicta aucte. cessante tenuit opinionem Azon. quā etia tenet Sal. ibi. tñ no recedas ab opinione Accursij Bartho. et sequatur ppter coz immensam auctoritatē: sz pclude cū illis q filij fratru no soli quoz vna cū patris veniūt: verū et cū sine patris succedūt / succedūt i stirpes et no i capita. hāc opinione tenet et Dy. in tractatu suo de succes. ab intesta. versi. sz pone q aliqz decessit. 2 c. Intellige premissa sz eundē Bar. in d. s. hereditas: quādo tractat de successionē alicuius ex patris vel aunculis. Si vero tractat de successionē aliorū tunc succedūt in capita. vt dicto s. si vero neq fratres. Gerardus mulert.

¶ Illis itaq sic succedentibus vt Fratres dictū est / excludent fratres et sorozes ex altero tantū parente cōiuncti defuncto. et similitū fratru et sorozum filij. verū tamē si intestatus non relinquat fratres vel sorozes vtrinqz cōiunctos vel cōdefuncto similitū fratrum vel sorozu filios qsi ad sed relinquat solummodo fratres et sorozes ex altero tantum parente conunctos illi ad eius successionē admittentur cū eis similitū fratru 2 sorozū filij i stirpes Porro si huiusmodi ab intestato mortuū nullū oim supsit frater vl soroz siue ex vtroqz siue ex altero tantū parente cōiunctus vel nullus ex

cozū
rāle
rit
est
subi
piā
capu
mon
tes
vl
alte
mora
de
lūca
vir
pott
q
fratres
ex
alte
ro
tū
pa
rente
no
succe
dunt
cū
defuncto
vbi
fratres
defuncto
vtrinqz
parente
cōiuncti
aut
vbi
nullus
frater
aut
soroz
ex
al
ter
o
tan
tū
par
ente
cō
iun
cti
def
uncto
simi
litū
frat
rum
vel
soroz
u
filios
qsi
ad
sed
relin
quat
solum
modo
fratres
et
sorozes
ex
altero
tan
tum
par
ente
con
iunctos
illi
ad
eius
succe
sionē
admit
tentur
cū
eis
simi
litū
fratru
2
sorozū
filij
i
stirpes
Porro
si
huius
modi
ab
intesta
to
mortuū
nullū
oim
sup
sist
frater
vl
soroz
siue
ex
vtr
oqz
siue
ex
altero
tan
tū
par
ente
cōiun
ctus
vel
nullus
ex

eorum liberis si supsint alij collate
rales: tunc latatis habentis cocur
rit successio regla gñali / vt q por
est gradu potior sit in successione/
sublata oi differētia sexus patrie
ptatis z cognationis: z succedet in
capita. Leterū sciēdū est q si is q
morit̄ itestat̄ relinq̄ simul parē
tes suos z ftes suos: tūc p̄f z m̄
vl alter eoz q supesit: aut his p̄e
moris au' z auia vel qlibet alk
de parētib' q fuerit in ascēdētū
lineā p̄rimoz z fratres z sorozes
vtriqz conūcti defūcto ex equis
portionib' i capita vocabūtur. cū
qb' z similit̄ fratru z soroz p̄mor
tuoz filij succedēt i stirpes: exclu
sio fratrib' z sorozib' ex alio tñ
parente conūctis. hū cñ ftes nō
succedūt cū ascēdētib' s' repellū
tur ab eis. p̄bāf oia p̄missa. i. auc.
de here. ab itel. ve. qñ p totū et in
auc. vt fra. fi. col. ix. Intelligas
aut̄ illū parentē p̄rimoz eēē gra
du defūcto quē null' p̄cedit. i. int.
quē z defunctū null' erat medū.
vt. ff. de verbo. sig. l. p̄roximus.

**Fratres
ex alte
ro tñ pa
rente nō
succe
dunt cū
ascēden
tibus.**

**Fratres
defūcto
vtriqz
puncti
an exclu
dāt auā
vel auā
in succes
sione ab
intestato.**

¶ Additio. habes ex p̄dictis q
fres defuncto vtriqz conūcti nō
excludūt oīno auā vel auā defun
cti inio parit̄ admittūtur. Nō ob
stat tex. i. auc. defuncto. C. ad ter.
dū dicit ftes admitti cū ascēden
tib' in gradu p̄rimis: qz hoc itel
ligit̄ scz quos null' parēs p̄cedit.
ita tenet glo. in. d. auc. defūcto. et
seq̄tur ibi Bar. z glo. in p̄bo p̄ri
mis. in. S. si vero cū ascēdētib'. in
sepe alle. auc. de here. ab itesta. et
seq̄tur Azo. i. sūma. C. de legi. he
re. z cōter doc. Hōnulli tñ p̄riuz
asseruerūt vt lz videre p. d. Azo.
vbi. s. et etiā p̄ glosas. s. citatas.
Adde iuxta p̄missa q qñ ftes vel
sorozes vel eoz filij succedunt de
functo simul cū ascēdētib' nūq̄
partiū tā gētium eos acq̄riq̄ vsus
fruct' parētib' in quoz p̄tate sūt
z cū quibus simul succedūt. vt. d.

S. si vero cū ascendentibus. et ibi
ponitur ratio. licet alias regulari
ter pater habeat vsufructū ad
uentū filij sui in p̄tate existen
tis. vt. C. de bonis q li. l. cū opoz
tet. in p̄n. z tetigi. s. i. unt z alij ca
sus spāles in qb' hoc fallit qz po
nit glo. in p̄bo vsufructū. i. S.
i. isti. p. quas p̄fo. vobis acq. z glo.
in auc. idēz est. C. de bonis q libe:
z etiā glo. i. p̄bo parētib'. i. auc.
vt lice. ma. et auie. post p̄ncipiū
col. viij. vbi vide. Adde p̄terea tu
ra p̄missa q p̄uilegiū dātū filijs
et filiab' fratru vel sorozis vtriqz
conūcti vt simul cum ascēdētib'
ac etiā cū fratribus defuncte p̄fo
ne ab intestato succedere possint/
nō debet extēdi ad nepotes vl p̄
nepotes fratris vtriqz p̄iūcti de
functo. vt ē glo. i. auc. post ftes. ij
C. de legi. here. qd approbat z fir
mat. Binge. are. i. S. p̄ferunt. insti.
de senatuscō. tertū. nā appellatio
ne filij nō cōtinet̄ nepos maxime
in materia exorbitātī. vt est text'
insti. q̄ testa. tu. da. p̄nt. S. fi. et de
senatuscō. or. fi. post p̄ncipiū. ita
vult etiā i effectu Specu. i. titulo
de succes. ab itesta. in p̄n. qd si alij
qs decedit. vt apte ibi ostēdit Jo
han. and. in addi. qd tene menti.
Berardus mulert.

**Nepotes
fratris
vel
sororis
an simul
cū ascē
dētibus
aut ffr
b' defū
cte p̄fo
ne ab ite
stato suc
cedant**

**¶ Sed qd erit si relinquat aliq
fres quosdā vterinos tñ z qsdaz
cōsanguineos tñ: Respōde q in
reb' maternis p̄ferūtur vterini z
in reb' paternis p̄ferunt p̄sanguī
nei. vt. C. de legi. here. l. de eman
cipatis. in fine.**

¶ Additio. Ita dicit etiā Dy. in
tractatu suo de succes. ab intesta.
vers. sed pone qs morit̄ sine libe
ris zc. vbi subdit q in alijs bonis
aliūde q̄stis succedūt eq̄liter. naz
quantū ad illa bona sublata ē dif
ferētia cognationis siue agnatio
nis. vt in auc. itaqz. C. cōia de suc
ces. lz Pla. vt ipse Dy. etiā refert

Tractatus peculiaris.

Frater
vtrinq;
puncto
pfercur
ab inte-
stato fra-
tribus ex
altero
tm parē
te.

vbi. s. cōtra tenuerit in hoc. Sed
quid si qd decedat relicto vno fra-
tre ex pte matris tm/ r alio ex pte
patris tm/ et tertio ex vtroq; pa-
rente qualiter succedent istis. Iste
sponde fm Bzo. in summa. C. de
legi. here. q. ille q est cōiunctus ex
vtrōq; parēte succedit in oib; bo-
nis tā pms q; mms et in aliūde
queste/ alijs duob; fratrib; exclu-
sis. r ē ratio / quia iste habet duplex
vinculū / scz paternū r matrū. me-
rito ergo pfercur illi q non hz nisi
vni. vt. d. auc. itaq;. C. cōtra d suc-
ces. r in auc. de cōs. m. r vte. fratri-
bus. circa medius. col. vi. ita dicit
et tenet glo. in auc. post ffes. i. C.
de legi. here. r glo. i. d. auc. itaq;. vbi
glo. ponit pmissā rōnē. Adde
et glosā pulchrā i pbo meliores. i.
d. auc. de p. san. r vte. frīb;. r Dy.
in. d. suo tractatu de succes. ab in-
testa. vers. quid si decedit relicto
fratre. r c. Bernardus mulert.

Hunc demū scias q filiosa. ab
intestato monēti hnti castrēse vt
quasi castrēse peculū succedūt li-
beri et; exclusio ascēdētib; r col-
lateralib; defuncti. r si liberi non
suplnt vocātur ascēdentes / et cū
eis ffes. vtrinq; pincti. Defūcto
vero filiosa. q habebat aduētū
in iure qd habebat i aduētio eod-
dem modo et ab eis dē succedūt vt
dictū est. vt in auc. de here. ab ite-
sta. s. si qd igitur descēdētū. et. ff.
de castrē. pe. l. ij. et mlti. q. nō est p-
missum fa. testa. s. si vero itestati.

Additio. Vide que dixi. s. isto
tractatu in additiōe q incipit. ex
hoc vltio dicit. i. iij. colū. ibi circa
pmissa etiā aduerte r c. Sed
reuoeco nunc in dubiū vsq; ad qtu
gdū successio ab itestato dferat.
Rūde q olim erat differētia iter
agnatos r cognatos. vt licet vide-
re. in. s. vltimo. ih. de succes. cog.
sed illa differētia ē hodie sublata
vt. s. sepe dictū est. vñ hodie siue

agnati siue cognati oēs vsq; ad. r.
gradū succedūt. de quo vide pul-
chram glosam hoc firmatē. in. d.
s. vltio. r glo. in pbo cognatos. i.
s. si pō neq; ffes. i sepe alle. auc.
de here. ab itesta. quas glosas. vt
refert Ange. arc. i. d. s. vltimo. ap-
probāt doctores. tenet etiā Bzo.
in summa. C. d legi. here. Sed in
iure feudali vsq; ad septimū gra-
dum succeditur. vt i titu. qui feu-
dum dare pnt. s. hoc autē sciēdū.
r in ti. de successio. feu. s. hoc qd;
hodie tū iure nouo in masculo de-
scēdētibus feudi successio i infi-
nitū extendit. vt ē ter. in. d. s. hoc
autē. in fine. Itē in iure pfonatō
vsq; ad qtu gdū succedit. vt. isti.
de succes. liber. s. multis autem.
Et nota circa pmissā q in succes-
sionib; seruaf cōputatio iuris ci-
uili. i. matrimonij vero iuris ca-
nonici. vt. xxv. q. v. ad sedem. d.
uersimode eū sit computatio gra-
duum iure canonico et ciuili. vt
patet. i. d. c. ad sedē. Vñ dicit Pa-
co. bu. vt refert Jo. an. i addi. ad
Spe. i titu. de succes. ab itestato.
vers. sed an filij frīs. q statutiū ci-
uitat; in materia successiois tras-
ctans de gradib; intelligit q con-
putetur fm ius ciuile / vt sic cōst;
tutio supplēs corr; gēs inter pī s;
et declarās eo mō sumaf quo ius
suppletū correctū r c. vt i auc. de
filij ante dota. instru. na. an finē
col. iij. facit. ff. si qd testame. r l.
ber eē ius. fue. l. i. s. hec actio. Ea
dē ratiōe fuit determinatū. vt idēz
Johā. and. vbi. s. refert: q si sta-
tutiū ciuitat; penā iponat. Hen-
tib; matrimonij in quarto gradu
vel aterioz / rōne subiecti intells;
gitur qd de cōputatiōe canonica.
Sicutē in materia cōi fiat statu-
tum vni forme per ep; r cōmune /
qd libet hōiū in suo foro computa-
tione recipiet. puta ne accusans
testes pducet artimētes sibi gdu

Feudi
iuc. es-
sio vsq;
ad qtu g-
du extē-
datur?

Gradu-
um com-
putatio
qñ fiat
fm ius
ciuile et
qñ fm
ius cano-
nicum?

Succes-
sio ab in-
testato
vsq; ad
quorum
gradum
dferat

Silua
qñ succē-
dat de ce-
dentib;
ab itesta-
to.
legi-
s. iij.
de
su-
tu-
ci-
de
re.
col-
de
C.
sic
ber
du-
son-
de
m.
dal-
fuc-
dicit
rū
Al-
ed

tertio vel ceterozi / v' huc simile
facit qd nota .x. distinc. p'stutio-
nes. z de testa. cu' esset. z in Spe.
de dispu. z alle. §. porro. ad finē. et
dixit idē Johā. and. in. c. i. de no.
ope. nō sup glo. ij. habes nūc ex
p'dictis colligere q' in successione
ab intestato p'ma cā est liberorū. se-
cūda. ascendentiū vsq' in ismū.
vt. l. quig' litigādi. ff. d. in ius vo.
tertia trāfuer salū / q' vsq' ad deci-
mū graduz / siue agnati siue cogna-
ti sint / hodie succēdit. vt. §. pba-
tū est. Istis aut' deficientib' succe-
dit fiscus. vt. l. i. et. l. vacantia. C.
de bo. vacan. et incorpora. libro. x.
Aduerte tamē q' sunt alique p'so-
ne q' licet nō sint de supradictis / ni-
hilomin' tñ excludūt fiscū. vt pu-
ta cōiun' p'sone defuncte. illa enī
legitimus deficientibus vocat' z pre-
fer' fisco. vt. C. vii. vir z vxor. l. i.
Immo ē extātib' legitimis in ca-
su admittit' vt tāgā lat' / J. in addi-
tōe icipiēte. adūte q' hic. Itē fisco
excludit soci' liberalitat' / spia-
lis. puta si duob' cōiter aliqd ab
ipatoze datus est / alto siue herede
cededē / id qd datus est ad alterū
superuuetē. nō ad fiscū ptinebit.
vt. l. vii. C. sipe. libe. soci' sine he-
re. deces. li. x. Item curia aludqz
collegiū licitū fisco prefer' vt. C.
de here. deu. p. totū. z. l. si qd pbf.
C. d. epif. et cle. Prefer' p'terea
fisco patron' vt insti. de succes. li-
bertorū. p. totū. Itē substituti z co-
herede p'ferūt fisco. vt. C. de ca-
du. tollē. §. his ita. supradictas p-
sonas enūerat glosa. i. p'bo legitio.
in. d. l. i. C. de bo. vacan. lib. x. Ad
de p'dictis casum auc. oēs pegrini.
m. C. cōmunia de successio. nā ibi
habes casū in q' vt dicit ibi Bal.)
succedit xps z nō fisco. Et nota
dictā auc. p pegrinis quibus mul-
tū ē ppitia. et dicit notabil' dñs
Alexander de Imo. in ad. si. suis
ad Bar. ibi. post Ange. z Pau. de

castro. q' pegrini possūt testari cū
duob' testib' sicut milites / ppter
liberā facultatem eis datā. in. d.
auc. ibi liberā habeāt facultatem.
qd est notādū. ¶ P'missa in lai-
cis locū sibi v'dicāt. De clericis
autē scias breuiter q' si cleric' mo-
riat' intestat' / in his q' ab eccl'a v'
intuitu eccl'ie acq'siuit succedit ei
eccl'ia hēat v' nō hēat agnatos
siue cognatos. imo nec testamēto
de his bonis disponere pōt. vt in
c. i. in fine. z. c. ad hec. z. c. q' nos.
in si. de testa. viuens tamen. et sui
compos potest moderare aliqua
de bonis ipsis nō rōne testamēti /
sed elemosine intuitu erogare in
egritudie p'stitut'. d. c. ad hec. ij.
respō. z. c. relatū. ij. versl. licet au-
tē co. titu. Ex quo nota practica
quā seruare debet cleric' si de re-
bus eccl'ie vult: aliquā intuitu ele-
mosine / aut p remuneratione ser-
nitij erogare / vt actualiter donet
dū viuit / qd pōt: dūmodo modera-
te: per. §. allegata iura. non autē
relinquat conferendū post mortē
suaz qd nō pōt. d. c. ad hec. ratio-
nē diuersitatis vide ibi p' Banor.
Et hoc de bonis pueniētib' ab
eccl'ia vel eius intuitu. In bonis
autē aliunde questis ab intestato
succēdit p'sanguinei. vt auc. licē-
tiam in si. C. de epif. et cle. et. xij.
q. vlt. c. vltio. cū similibus. Si ve-
ro non habeat p'sanguinos / suc-
cedit eccl'ia. d. c. vlti. z. c. i. de suc-
ces. ab intesta. vbi vide latius per
glosam z scriben. et p docto. in. d.
auc. licentiā. Berardus mulert.)
¶ Uso de successioe liberorū le-
gitimorū z naturalū / et parētum
eor' : restat nūc videre q'liter et in
quantū succēdat ab intestato filij
nāles tñ / z eis succēdat. pro cur'
noticia sciēdū ē q' si q's ab itestato
moriēs / carēs legitia sobole libe-
rorū / v' legitia cōiuge / relinquat
filios nālea tñ ex cōcubina legi-

Pere-
grini te-
stari pos-
sūt corā
duobus
testibus.

Clericis
ab itesta-
to moriē-
tibus q's
succedat

Cleric'
volēs de
rebus ec-
clesie in
tuitu ele-
mosine
relinque-
re quam
practica
seruare
debeat

Filij na-
turales
tñ / que-
admodū
p'ri succe-
dant

Fiscus
quā succe-
dat de suc-
centib'
ab itesta-
to.

lupul'
p'p'og
p'p'og
p'p'og
p'p'og

Tractatus peculiaris:

tima natos ipsi nales vna cu mfe
coz in duas vncias pfe substane
equale admittunt. Si vero sup
sit vel legitima liberor soboles vl
falte legitima pnti/ nales tunc in
aliq non succedut: et est veru q li
cet couiun no succedat ipsa tamc
facit q naturales repelluntur

Regula
si vico
vincete
te zc. al
qstist ea

Ad ditio. Aduerte q hic fallit
regula si vico vincete te p conse
ques vico te. vt. l. de accessione
bus. ff. de diuer. et tepo. prescrip.
na naturales excludunt agnatos
qru ad duas vncias. vt. s. si quis
aut l. auc. q. mo. na. effi. sui. z agna
ti vincut vxore. vt. l. j. c. vii. vir et
vxor. tñ naturales no vincut vxor
re. vt. s. dicit dñs Rolan. z pbat
in. d. s. si qs aut. Lessat pcrea di
cta regula in multis alijs casibus
enūeratis p glo. in verbo coniuge
in dicto. s. si qs aut. Et q vxor no
succedat veru est nisi deficiat
oibus agnatis z cognatis: tunc ei
succedit pnti supstes. vt. c. vnde
vir et vxor. l. j. p. reuigi. s. Vel nisi
quado matrimoniu fuit sine dote
z couiun pmones sit locuples su
peruues vero laborat inopia. tuc
eni licet extet filij defuncte pfone
ta ex eode matrimonio qz ex alio
couiun supstes succedit i quartaz
partem si liberi no sint vltra tres
alias succedit in virile portione.
vt tñ eiusde matrimonij liberis si
extiterit pprietate seruet. his ho
no extantib/ vel si nullos habue
rit potietur etiam dñio: z impu
bitur legatum in talem portione.
probatur premissa. in auc. prete
rea. c. vii. vir et vxor. Ber. mu.

Coniun
supstes
qñ succe
dat ab
testato:

Filij na
les non
succede
tes pri
pasci de
bent a le
gitimis
succeso
ribus.

Verum est tñ q vbi naturales
vel p legitima sobole/ vel p legiti
ma couiug repellunt: pascitñ de
bet in vita coz a legitimis defun
cti successorib/ arbitrio boni viri.
pbat oia premissa. in auc. q. mo.
na. effi. sui. s. si qs aut defuncto.
vt. qz ad s. de nepotib/ enim natu.

ralib/ col. vj. Contra ho sicut
quonies z inquantu succedut na
turales filijs parentib/ suis/ ita to
ties z intantu succedunt paretes
liberis suis nalis. vt eade vl par
ratio pietatis seruet in eis. vt. ff.
de mo. testa. l. na z si parentib/.

Ad ditio. Et pbat clare i auc.
qui. mo. natu. effi. sui. s. de nepoti
b/ vbi dicit q eade mensura qua
parentes pspiciunt naturalib/ fi
lij/ z ipsi parentib/ copesent/ si
ue in successorib/ seu in alimētis
Berardus mulert.

Premissa pcedut in pfe Ma
tri autē inestate moientis succe
dūt naturales ei/ quos ex cōcubi
natu legitimo peperit: z etiaz qd
plus est pariter cū legitimis. imo
etiā si vulgo qstī sint: dūmodo nō
ex adulterino aut incestuoso vel
nepharo conu nati sūt/ matri suc
cedunt. vt insti. de senatuscō. o. s. fi.
s. nouissime. z. c. eo. l. si qua illu
stris. z. s. h. in auc. quibus mo. na.
effi. sui. col. vj.

Fallit si maf erat
illustri: tūc ei vulgo qstī illustri
matri cū legitimis nō succedunt.
sec/ in naturalib/ ex licita cōsue
tudie ab hōse libero pcreatis. illi
ei etiā ad successione. illustri ma
tris cū legitimis admittūt. qz
mulieres z illustres z igenuas. qd
castitatis obseruatio pēcipuuz de
bitū est: eiusmodi ples habere sa
tis iniuriosum sit/ satiqz acerbū.
pbat premissa in. d. l. si qua illu
stris. Sic ecōtra filio naturali et
etiā vulgo quesito mater abante
stato succedit. vt insti. de senatus
con. ter. s. vltio. excepta illustri q
vulgo qstī filio nō succedit: sicut
nec ipse vulgo quesito matri sue
illustri legitimos hñti vt dictū ē.

Ad ditio. Ita vult glo. in. s. h.
institu. de senatuscō. ter. sed con
trariū puto veri/ videlicet q ma
ter illustri indistincte succedat
filio suo vulgo qstī/ vt infra statī

Filij na
les que
admodu
succedat
matri.

Filij vul
go ques
ti an qñ
mfi ab in
testato
succedat

Filij na
les que
admodu
succedat
matri.

Filij vul
go ques
ti an qñ
mfi ab in
testato
succedat

dicā ¶ Pro pcedentiū lucidiori enucleatōe sic distinguere potes dū qrit qrit succē dāt filij illegitimi: nā aut sūt nati ex coitu dānato aliq lege p̄piali: aut sunt nati ex coitu non dānato aliqua lege impiali seu tēporali. Primo casu nullo modo possunt succedere patri aut matri aut alijs eozuz ascēdentib⁹: quia sunt idigni oī legis beneficio. vt in auc. quib⁹ mo. na. effi. sui. §. fina. col. vj. z in aucten. ex p̄p̄leru. C. de incest. nup. z q̄t matri tales filij nō possunt succedere tenet expresse glo. in verbo admitti. in §. nouissime. insti. de senatuscō. officia. quā ibi sequitur Ange. are. l. huius. po. z Jason may. in additio. ad. d. Chuzo. et p̄muniter scribētes. z glo. fi. in. d. l. si qua illustris. quā cōmēdat ibi Bar. C. illo titu. et glo. h. i. dicta auctē. ex cōplexu. z glo. in verbo participiū. in. d. §. fina. in aucten. qui. mo. natu. effi. sui. facit tex. aūta glo. fi. i. si. xv. q. vlti. cū multe et tenet expresse Spe. in titu. de success. ab. intesta. §. si. h. nūqd spu rij. et dñs Holan. §. in. §. si. p̄misa pcedūt. zc. vide lat⁹ p̄ Ange. are. in. d. §. nouissime. Et nota q̄ sicut predicti filij ex dānato coitu p̄creati nō succedūt parētib⁹ ita nec parētes succedunt eis. vt dicit Ange. are. i. §. p̄ferunt. insti. de senatuscō. tertu. §. si. scdm mēbrū principale. ¶ Secdo vero casu principali qñ tales filij sunt nati ex coitu nō dānato a lege tēporali: tūc subdividit⁹: qz aut querimus an isti possint succedere in fi vel ascēdentib⁹ p̄ lineā maternā: aut p̄fi vel ascēdentib⁹ p̄ lineā paternā. Pro casu aut mater est illustris. aut nō est illustris. si mater ē illustris tūc si tales filij sint p̄creati ex ea tanq̄ legitima cōcubina/hoc casu indistincte succedūt/etiā vna cū legitimis si q̄s

Filij nati ex coitu dānato aliq lege p̄piali nullomō succedūt parentib⁹ ab intestato.

forte habeat. vtdicta. l. si qua illustris. aut talis mater illustris genuit huiusmodi filios tanq̄ meretricis: z tūc si legitimos habeat nō succedūt. si vero nō habeat legitimos tunc succedunt vt. d. l. si qua illustris. Aut tales filij sūt p̄creati ex nō illustri: z hoc casu indistincte succedūt matri etiā vna cū legitimis nō distinguendo an tanq̄ ex cōcubina vel an tanq̄ ex meretrice p̄geniti sint. vt. d. §. nouissime. insti. de senatuscō. offi. et d. l. si qua illustris. ¶ Et aduerte q̄ ecōtrario mater indistincte succedit p̄dictis filijs siue habuerit eos ex coitu meretricali siue non vt. l. hac pte. ff. vnde cognat. et §. fina. insti. de senatuscō. ter. etiam si sit illustris z habeat legitimos alios. licet glo. in. d. §. si. dicat cōtrariū: quā sequit dñs Holan. §. sed eā reprehēdit Ange. are. in dicto. §. p̄ferunt. illo titulo. vers. secundū mēbrū ibi. z hoc est verus. et q̄ dicta glosa male dicat oñdit hoc mō. nā q̄ vulgo q̄rit nō possint succedere in fi illustri/ iductū est favore legitimozū z naturalij qm̄ illis nō extantib⁹ succedūt. vt d. l. si qua illustris. sequit ergo q̄ ecōtra hñ pōt mater illustris ab intestato succedere suis filijs vulgo questis/ etiam si habeat legitimos et naturales: qz absurdū eēt hoc casu matres excludi ab alijs legitimis/ qui quo ad illos vulgo questos sunt fratres vterini tñ allegat. auc. defuncto. C. ad ter. et §. vulgo. insti. de successi. cog. Ad vnum aduertat⁹ fin. eundem Ange. are. vbi. §. q̄ si natus ex patre legato et matre soluta/ cum non sit natus ex dānato coitu. vt l. i. C. de adul. est successibilis matri z alijs ascendentib⁹ a matre. z ecōtra. p̄ ea q̄ supra dicta sūt. nō soluta tñ pōt succedere patri ab intestato. per ea que in sequēti membro

MS filij illustris an succedat ab intestato vulgo q̄ sit filio

Filij nati ex patre legato et matre soluta an sit successibilis

m. l. ij.

Tractatus peculiaris.

vicam. hec de matre. Cū autē querim⁹ an filij nati ex coitu non damnato succedant patri ab intestato/ vel ascēdētib⁹ p lineā pater nā/ tunc sic distingue. Aut pat est penit⁹ incert⁹: qđ ptingit quādo mulier erat publica meretrix: et tūc certū est qđ alicui tanq̄ patri succedere nō possit ab intestato: licet nōnulli ita fati: i sint vt huiusmodi filios p suis tractent. vt institū. de legit. cog. suc. §. vulgo. cū similib⁹. ⁊ sic pater qđ multominus agnatis seu cognatis patris possent succedere tales. Vtē p̄tē etiā qđ pater talibus nō potest succedere/ cū penit⁹ sit incert⁹. Aut pater est bene cert⁹/ ⁊ tunc dic vt p dñm Holan. s. in vers. viso de successione. vsq; ad vers. p̄missa.

Filia nā les ad hoc vt p̄t ab intestato succedat q̄ regratur.

Ex cui⁹ dictis habes duo requisita ad hoc vt naturales possint patri ab intestato succedere. p̄tū mū qđ nō sup̄sint legitimi. Scdm qđ nō superst̄ vxor. Adde tertiu⁹ scilicet qđ p̄a concubina ipsorū naturalū mater/ vnica et indubitato affectu tracta fuerit/ ⁊ habitauerit in eadem domo simul cum amasio suo. alia si hitauerit seorsum filij nō haberēt hoc p̄uilegiū succedē di. nec etiā legitimitas renē p subsequens infimoniū. qđ probatur i auc. quib⁹ mo. na. effi. sui. d. §. si quis aut. col. vi. ⁊ notat glo. in l. pe. ff. de concu. et ibi hoc tenēt Wyn⁹. et Bar. et Specu. i titu. de suc. abintesta. p̄si. et nota. tria fore. ⁊ c. ⁊ Ang. are. in §. fina. insti. de nup. ⁊ idē Ange. i. d. §. no. ut hinc. isti. d. senatuscō. o. fi. hoc vey. de iure civili. d. iure nō canonico nō videt̄ tollerādū: qđ seq̄ref qđ magis fauetur peccato diuturno ⁊ continuo qđ in omētanco. qđ esset absurdū: cetū enī est oēz concubitus p̄ter qđ qui sit cum legitima vxore esse pecc̄ mortale. vt dixi. s. frubu. de spuris. ergo vi-

Concubine cohabitatio ⁊ indubitata affectio an requirantur ad hoc vt filij ex nati p̄t ab intestato succedant

def qđ hodie de iure canonico nō requirit̄ cohabitatio et indubitatus affect⁹ ad hoc vt tales filij ex concubina nati possint ab intestato succedere: sicut nec requirit̄ hodie ad hoc vt tales filij legitimetur p subsequens matrimoniu. vt expresse tenet P̄danor. i. c. t̄ta. qđ filij sint legitimi magis enim reprobat ius canonicū concubinatu qđ fornicationē simplicem. vt nota. in. c. ex parte. de testib⁹. P̄stremitū requiritur qđ sint nati ex tali muliere que poterat esse vxor. vt in auctē. de inceff. nup. §. dubitatu col. ij. et in auc. vt liceat matri et aue. §. et hoc. colla. viij. ita vult Spe. vbi. s. Ex hoc p̄t attētari qđ filij nati ex clerico beneficiatio etiā in minorib⁹ ordib⁹ adhuc cōstituto/ et concubina seu focaria sua/ non potest suo p̄t succedere: qđ rebus sic se habētibus/ hoc est ipso clerico retinente beneficium nō potat talis suafocaria ipi esse vxor. secus si talis cleric⁹ nō erat beneficiat⁹/ quia tūc illi vxor esse poterat. ita distinguit. Barho. i questione qua querit̄ an filius natus ex clerico ⁊ concubina sua possit legitimari per subsequens matrimoniu. d. qua p eum i. l. pe. ff. de concubi. A dverte circa p̄missa q̄ris dē modis q̄b⁹ p̄dicti naturales succedūt parentib⁹ suis/ illis ipsis modis succedūt parentes ipsis filiis naturalib⁹. vt dicit dñs Holan. s. in vers. econtra nō sicut. ⁊ c. et pbatur p iura q̄ibi et tavi. Adverte secūdo qđ p̄missa pcedūt in liberis naturalibus p̄tmi grad⁹. ⁊ filijs In liberis autē naturalib⁹ secūdi grad⁹ vel vltioribus. vt nepotib⁹ ⁊ p̄nepotib⁹/ sec⁹ est. qm̄ illi nō possunt auo aut proauo paterno ab intestato succedere. ⁊ qđ plus est filius naturalis et legitim⁹ p̄creat⁹ ex filio naturali nō p̄t auo p̄no ab ite-

Fili⁹ nati ex clerico i minorib⁹ ordib⁹ constituto an p̄t ab intestato succedat?

Nepotes naturales an succedāt auo ab intestato?

Acci: na. C. 8 natu. li. m de an sit hodie tu correctio lan inf so tu d r. c. ad p cit qđ no ci. Cal bor. 2. in de p ped mb in. effi. tū vbi for ca fo testat

Lex fi- stato succedere. vt. l. fi. in fi. C. de
na. C. d natura. libe. que lex etiã hodie re-
natu. li. manet incorrecta. vt. d. S. de nepo-
be. an sit tibus. in aucte. qui. mo. natu. effi.
hodie sui qd est notandũ fm Mathesil-
correcta lanũ in suo tractatu de succes. a b

itesta. qm̄ multi diceret p̄trariũ/
inf q̄s est glo. i. s̄bo disposita. i. d.
S. de nepotib. et Dy. i. suo tracta-
tu. de succes. ab itesta. s̄si. dicunt
sũt filij nãles. ibi. ab itestato aũt
zc. Sed Alex. de imo. in additio.
ad Bar. in. dicta. l. fina. ex p̄se di-
cit cã remanere icorrectam hodie
qd etiã tenet Ange. are. i. dicto. S.
nouissime. in. l. de senatuscõ. orfi-
ci. quez de p̄missis vide latius.
¶ Restat nũc videre quõ trãsuẽ-
tales illegitimi inuicẽz succedant
¶ Pro cuius noticiã (qm̄ lãgus la-
bor q̄ fuerat aĩm) remitto te ad
Ange. are. in. S. vulgo q̄stos. isti.
de succes. agna. et ad Dynũ in ses-
pedicto suo tractatu. d. successio-
nib. ab itestato. vide etiã aliq̄d p̄
Bartho. i. S. pe. et p̄ Ange. peru.
in. S. fina. i. aucte. quib. mo. natu.
effi. sui. col. vi. Vide d̄ maria to-
tius p̄sentis tractatus p̄ Dynũ
vbi. s̄. z late p̄ Johãnẽ Petrũ de
ferrariis i. sua practica sub rubri-
ca. fo.ã libelli r̄ hereditate ab in-
testato delata. Gerardus mulert.

¶ Finit est: sint deo gratie.!

¶ Gerardus Mulert p̄-
sentis lucubratiõis Le-
ctori Salutem.

¶ Solutum nũc
habes dulcissime le-
ctor: celesti (q̄ sũ nihil
possumus) opitulãte
grã: peculiare hoc frugiferumq̄
mibi crede: d̄ni Rolandum Bonon-
niẽsis iuris vtriusq̄ p̄fessoris op-
time meriti opusculũ. isertis pas-
sim vbi opere p̄receptũ michi visum
est quibusdã additionibus: quas
cuiusmodi sunt / boni queq̄ con-
sulas atq̄ ab ipurissimis zolis /
qui se aliorũz carpende industrie
natos putant / sedulo (id quod fa-
cturus eras) vindices. Ego pla-
ne plura ad hũc potuisse conficor
que imp̄sentiarũz omittere malui
parti breuitatis (que nimirũ an-
nos delectat) grã: partim etiã / q̄
fatis atq̄ abunde sufficit si vel in
paucis amici laborib. cõsulas. vt
Dyocle. et maxi. cefares augusti
ad octavianaz attestati sunt. in. l.
tutori. C. de nego. gestis. partim
deniq̄ / veritus ne in illud Hora-
tij de arte poetica. (Qui variare
cupit rẽ. p̄digaliter vnam Delphĩ
nũ siluis appingit / fluctib. ap̄tã)
incidero. vale. Parrhisijs.

¶ Hic flores vltimarum voluntatum non sine su-
dore collecti per dominum Rolandinum Bononiensem iuris vtrius-
q̄ p̄fessorem optime meritum finitunt Parrhisijs impressi: expen-
sis honesti viri Johannis Barui in vico diui Jacobi aureo sub lilio
eommozsi. Anno domini Milleesimo quingentesimo decimo quarto
die vero septima mensis Nouemb̄ris.